

Nr 490

Av herr Wikberg, om visst särskilt bidrag till företagareföreningen i Jämtlands län.

(Lika lydande med motion nr 578 i Andra kammaren)

Kungl. Maj:t uppdrog redan år 1959 åt länsstyrelsen i Jämtlands län att i samråd med arbetsmarknadsstyrelsen göra en utredning rörande länets näringsliv. Denna utredning lämnade sitt betänkande år 1963 med en rad konkreta åtgärdsförslag. I sammanfattningen anfördes bl. a. »Såväl för att skapa bättre balans mellan samhällets utgifter och inkomster i Jämtlands län som för att skapa bättre levnadsförhållanden för den i länet kvarblivande befolkningen är det sålunda angeläget att snara och förhållandevis radikala åtgärder vidtagas för länet» (SOU 1963: 45, sid. 358). Förslagen i betänkandet behandlades i anslutning till behandlingen av betänkandet »Aktiv lokaliseringspolitik» (SOU 1963: 58). I proposition nr 185 år 1964 angående riktlinjer för en aktiv lokaliseringspolitik m. m. anförde sålunda departementschefen (sid. 206):

Allmänt sett synes strukturproblemen i Jämtlands län vara av samma karaktär som i stora delar av övriga norrlandslän, varför principiellt andra eller längre gående lokaliseringspolitiska insatser inte bör övervägas än för det norra stödområdet i övrigt.

Det statliga lokaliseringsstödet trädde i kraft den 1 juli 1965. Resultatet av verksamheten under tiden 1/7—31/12 1965 har nu redovisats i ett särskilt meddelande från inrikesdepartementet, varav framgår att 111 företag beviljats stöd inom lokaliseringsområdet, men av dessa 111 företag avsåg endast fyra företag Jämtlands län. Av dessa 111 företag var 12 nylokaliserade, och återstående var äldre företag. Det betydde sålunda att 10 % av de företag som erhållit lokaliseringsstöd har varit nyetablerade företag. I fråga om Jämtlands län torde av de fyra företag som erhållit stöd två stycken eller hälften böra redovisas som nyetablerade företag. I kronor räknat hade endast en procent av lokaliseringsstödet gått till detta län.

Jämtlands län är det minst industrialiserade av samtliga län inom riket. Storindustri saknas helt, och antalet medelstora industrier är litet. Såväl antal företag som sysselsättningen domineras av företag med mindre än tio anställda. Lokaliseringsstödet nuvarande utformning medför att det icke kan främja utvecklingen av huvuddelen av befintliga företag inom länet. Med hänsyn till förhållandena i länet torde det ställas särskilt stora krav på

Bihang till riksdagens protokoll 1966. 3 saml. Nr 490—497

småindustriföretagarna att driva och utveckla sina företag. Utvecklingen inom industrien går mot ökat underleverantörsförfarande. För mindre industrier i Jämtlands län, som helt saknar storindustri och som har få medelstora industrier och dessutom ett perifert läge med avseende på såväl större marknad som storindustri, blir kontaktproblemen större än för företag inom andra län. Detta torde också ha varit den väsentligaste orsaken till att det finns så få medelstora industrier i länet.

Med hänsyn till dessa speciella förhållanden har länets företagarförening tagit särskilda initiativ till samordning bl. a. av försäljning, bokföring, kalkylering, produktionsplanering etc. I ovan omnämnda utredning angående näringslivet i Jämtlands län ansågs initiativen värdefulla och böra stödjas, varför förslag framfördes om utbyggnad av verksamheten vid företagarföreningen i länet genom ökat statligt bidrag. Något sådant har emellertid icke erhållits. För innevarande budgetår har föreningen tilldelats ett i jämförelse med budgetåret 1965/66 oförändrat statligt administrationsbidrag på 65 000 kronor.

En del av de ovan omnämnda initiativ som föreningen tagit har lämnat påtagligt goda resultat, andra har icke kunnat fullföljas på grund av otillräckliga resurser. Föreningens styrelse har nu tagit upp till övervägande i vilken omfattning föreningen i fortsättningen kan driva sin verksamhet.

I årets statsverksproposition har under reservationsanslaget Bidrag till företagarföreningar m. fl.: Administrationskostnader angivits att ett belopp på 100 000 kronor skall avse ett särskilt bidrag till företagarföreningen i Norrbottens län för verksamhet inom Tornedalen. Såsom med all tydlighet torde framgå av omnämnda länsutredning och av det ovan anförda råder så speciella förhållanden i Jämtlands län att ett särskilt bidrag även synes vara motiverat till företagarföreningen i detta län för utbyggnad av föreningens verksamhet enligt dess styrelses bedömande.

Med hänvisning till vad ovan anförts får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta att för budgetåret 1966/67 under anslaget Bidrag till företagareföreningar m. fl. utöver Kungl. Maj:ts förslag anvisa ett belopp av 100 000 kronor såsom särskilt bidrag till företagarföreningen i Jämtlands län för samordningsverksamhet inom länets mindre industri.

Stockholm den 26 januari 1966

Axel Wikberg